М. І. Степанову

То повіє, то ущухне
Буйний вітер на роздолі...
Глянь — мигне та й знов потухне
Огоньок заблудлий в полі.
Глянь — дрижить,
Біжить,
Палає,
В далеч промінь посилає,
Миготить,
Летить,
Як дух!..
Глянь — потух!
То повіє, то ущухне
Буйний вітер на роздолі...
Глянь — мигне та й знов потухне
Геній Духу в чистім полі.

1909